

YENİ HİCRÎ YIL (1390)*

El-hamdü li'llâh, sümme el-hamdü li'llâh...

El-hamdü li'llâhi'llezî hedânâ li-hâzâ vemâ künnâ li-nehtediye levlâ en hedâna'llâh... Ve mâ tevîkî illâ bi'llâh... Aleyhi tevekkeltü ve ileyhi ünîb...

Neşhedü en lâ ilâhe illa'llâhu vahdehû lâ şerîke leh... Ve neşhedü enne muhammeden abdühû ve habîbuhû ve rasûlüh...

Allâhümme salli ve sellim ve bârik alâ hâze'n-nebiyyi'l-kerîm... Ve'r-rasûli seyyidü's-senedi'l-azim, Zü'l-kalbi'r-rahîm, seyyidinâ muhammedin ve âlihî ve sahbihî ecmaîn...

Salâten ve selâmen dâimeyni mütelâzımeyni ilâ yevmi'd-dîn... Ve selleme teslîmen kesîrâ...

Emmâ ba'du feyâ ibâda'llâh... Üsiküm ve nefsi'l-âsiyeti bi-takva'llâhi ve tâatih... Inna'llâhe meallezîne'ttekav ve'llezînehüm muhsinûn...

Kâle'llâhu tebâreke ve teâlâ fî kelâmihi'l-hakîm, estaizü bi'llâh:

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ اللَّهُ الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ
يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ

(الإخلاص: ۱ - ۴)

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

(*Kul huva'llàhu ehad. Allàhu's-samed. Lem yelid. Ve lem yûled. Ve lem yekün lehû küfüven ehad.*) [De ki: O, Allah birdir. Allah sameddir. O, doğurmamış ve doğmamıştır. Ona denk hiçbir varlık yoktur.] (İhlâs, 112/1-4)

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

Size bugün yeni senemizden bahsetmek isteyeceğim. Yeni senemizin ilk ayına Muharrem derler. Peygamberimiz SAS Hazretleri'nin hicretinden bugüne kadar 1389 sene geçmiş, şimdi 1390. seneye girdik (9 Mart 1970). On sene sonra 1400. sene olacak. Bu hicreti hepiniz bilirsiniz ama kısacak size bir hatırlatma yapayım:

Efendimiz SAS Hazretleri Mekke-i Mükەرreme'de dünyaya geldi ve kırk yaşında iken Allah-ü Zülcelâl Hazretleri ona peygamberliği ikram buyurdu. Elli yaşına kadar, elli üç yaşına kadar Mekke-i Mükەرreme'de bu dinin tebliğine memur oldu.

Fakat maalesef ki insanlar alıştıkları, göre geldikleri an'aneleri kolayca bırakamıyorlar. Onlar da putlarını bırakıp Allah'a ibadete yönelemediler. Peygamber SAS'in vücûd-u saadetlerine zarar verme emelinde bulundular. Ellerinden başka şey gelmiyor.

O devirde insanlar kabilelerden, aşiretlerden mürekkeb. Bir aşiretin, diğer aşiretle bozuşması bir felâket oluyor. Bir kabilenin diğer kabileye karşı bir düşmanlık yapması bir felâket oluyor.

Onun için Efendimiz SAS'ı Kureyş kabilesinden olması dolayısıyla, evvela Abdülmuttalib, sonra Ebû Tâlib onu himaye ettiler. Onların himayesinde olduğundan dolayı, diğer kabilelerin insanları, her ne kadar İslâmiyet onlara hoş gelmiyorsa da, Efendimiz SAS'e bir şey de yapamıyorlardı. Çünkü kabilelerin birbiriyle uzun müddet dövüşmelerine sebep olurdu. Himayede olduğu için dokunamadılar. Fakat vaktâ ki Ebû Tâlib vefat etti. Efendimiz himayeden mahrum kaldı ve küffarın işkencesi de o nisbette arttı.

Hatta bir gece toplandılar. Çünkü bir kabile bir iş yapamıyor. Bütün kabilelerin reislerini topladılar. El birliğiyle kimin Efendimiz'e zarar verdiği belli olmasın diyerekten, her kabileye vazife verdiler. O zamanki Arap kabileleri kaç tane ise... Bunu Efendimiz SAS'e Cenâb-ı Hak haber verdi. Düşmanlar evi muhasara ettiler. Efendimiz SAS Hazretleri de Hz. Ali KV'i yatağında bırakarak, onların muhasarasının arasından, Cenab-ı Hakk'ın verdiği bir mucize dolayısıyla, onlar görmeden çekildi. Neticede o gün Mekke'yi terk etti.

Belki hacılarımızdan gidip görenler olmuştur. Orada bir mağara var ki Sevr mağarası; o mağaraya kadar gitti. Üç gün orada saklandıktan sonra yola devam etti. Düşmanlar mağaranın önüne geldiler. İçerideydiler. Ama içeriye bakmaya Allah onların gönüllerine fırsat vermedi.

Şeytan da önlerinde delil... “Burada!” diyor. fakat kapının önüne güvercinler yuva yapmış, örümcekler ağ örmüş. Buraya insan girse bozulurdu dediler. Mağaraya girmeye lüzum görmediler. Halbuki içerideydiler. Allah sokmadı yani, basiretlerin kapadı.

O günden itibaren Medine-i Münevvere’ye hicret ettiler. Kuba denilen köyde ilk camiye kurdu ve Medine-i Münevvere cemaatine iltihak eyledi, ashab-ı kiramıyla beraber.

Bu hicret günü biz müslümanların tarihinin başlangıcı oluyor. Muharrem ayı da senenin ilk ayı oluyor. 1900 senenin tarihi Hz. İsa’nın tarihi. 1300 senesinin tarihi de bizim Peygamberimiz SAS Hazretleri’nin hicret tarihidir. Bu hicretten bize birçok dersler çıkar. Ne kadar istersen, o kadar çok ders çıkar. Bunların izahına vaktimiz müsait değil.

Onun için insanların adedi günden güne çoğalmakta... Bugün mesela müslüman adedi olsun, diğer milletlerin adedi olsun, eski zamana nisbetle çok fazla... Böyle olmakla beraber büyüklere sormuşlar:

“—Bu kadar çokluk ne ile geçinir? Bak boyna artıyor.” Demişler ki:

“—Allah’ın kulu o kimsedir ki, gecede ve gündüzde Allah’ın rızasını gözetir. Bütün evkatı, hakkın rızasını gözetmektir.”

Beytullah’a gidiyoruz, el-hamdü lillâh, büyük bir devlettir. Beytullah’ın etrafında dönüyoruz, büyük bir devlettir. Fakat maksat orada dönmek

değil, o remzin ifası için... “Yâ Rabbi, ben senin rızan etrafındayım, senin rızanın dışına çıkmayacağım!” diyoruz orada. Harekatımız bunu söylüyor.

Bir insanın harekâtı bunu söylerken, diğer harekâtı da bunu tekzip ederse, yani hakkın rızası olmayan şeyleri yaparsa; yalan, hıyanet, hırsızlık vs. Burada bu dönüşü yapıyor ve Hakk’a söz veriyor, fiilen bu sözünü isbat ediyor. Fakat memleketine geldikten sonra bu sözünün aksini yapıyor. İşte bu çok yanlış bir harekettir.

Onun için gerçek kullar, Allah’ın rızasını gözeten insanlardır. Allah-u Teâlâ’nın rızasını gözeten insana Allah’ın kulu derler. Yoksa Allah’ın mahlûku çok... Yalnızca insan değil ki mahlûk, bu kadar mevcudat var... Mikrop da Allah’ın mahlûku. Sayısını Allah’tan başka kimse bilmez. Binâen aleyh asıl kul odur ki, Allah-u Teâlâ’nın rızasını gecede, gündüzde daima gözetir ve onun rızasının dışına çıkmamayı kendisine şiar edinir.

Onun için Ebu’l-Haseni’l-Harakanî Hazretleri sormuş etrafında bulunan insanlara:

“—Dünyada en az, en kıymetli, en güzel şey nedir?” demiş.

“—Bilemeyiz efendim. Buyurun siz söyleyin, biz de duyalım!” demişler.

Harakan o zamanki ismi, bugünkü ismi Kars. Bistam denilen vilayetin köylerinden bir köy, bizim Kars ilinin köylerinden bir köy demek. Orada yatar bu zat.

Diyor ki:

“—En güzel şey, ne malın çokluğundadır, ne evlad u iyalin çokluğundadır, ne şunun ne bunun çokluğundadır. En aziz şey kulun Allah-u Teâlâ’yı zikreder olduğu halde yaşamasıdır. Allah-u Teâlâ’yı zikreden insan, yahut gönlüyle anan insan, elbette ki Allah-u Teâlâ’nın emirlerinin dışına çıkmayan insan demektir.

Eğer diliyle Allah diyor da, Allah’ın rızasının dışında hareket ediyorsa, o Allah demiş değildir. Allah demek böyle olmaz. Allah diyen insan, Allah-u Teâlâ’nın rızasını gözetir. Allah-u Teâlâ benim bu hareketimden razı mıdır, değil midir; evvela onu tetkik eder. Doğruysa yapar, değilse kaçır ondan...

Onun için İslâmiyet iki yerde toplanır. Birisi emr-i ma’ruf, diğesine de nehy-i ani’l-münker derler. *Emr-i ma’ruf*, Allah-u Teâlâ’nın istediği güzel şeyleri yapabilmektir. Başta namaz olmak üzere, emirleri nelerse onları yapabilmektir. Nehy-i ani’l-münker de Allah-u Teâlâ’nın istemediği ve sevmediği, yapmayın dediği şeyleri yapmamaktır.

Binâen aleyh ibadet kolaydır, yapılır. Fakat Allah-u Teâlâ’nın yasağından kurtulmak çok zordur. Günahlardan kaçmak çok zordur. Günahdan kaçmak için, evvela günahlara alışmamak lâzım. Günaha alıştıktan sonra günahların terki çok zordur.

Onun için çocuğu, daha çocukluğundan itibaren iyi Őeylere alıŐtırmak; kötü Őeylerden onu korkutup ona yaptırmamaya çalışmak da ebeveynin vazifelerinin başında gelir.

Onun içindir ki:

تَرْكُ زَرَّةٍ مِنْ مَحَارِمِ اللَّهِ خَيْرٌ مِنْ عِبَادَةِ الثَّقَلَيْنِ

(*Terkü zerretin min mehârimi'llâh, hayrun min ibâtedis- sakaleyn*) [Allah'ın haramlarından bir zerreyi terk etmek, bütün insanların ve cinlerin nafîle ibadetinden daha hayırlıdır.] buyrulmuŐtur.

Haramdan ve Allah'ın yasaklarından en ufak bir Şeyi bile terk edebilmenin sevabı hudutsuz bir sevaptır. Namütenahi bir sevap kazanıyor demektir. Zira nefsi alıştığı Őeyden vaz geçirebilmek kadar zor Şey yoktur.

Binâen aleyh insan nefsinin daima kontrol altında tutup, Allah- u Celle ve A'lâ'nın razı olmadığı, hoşnut olmadığı kötü Őeylerden uzak etmekle olur.

Onun için, Kaside-i Bür'e sahibi der ki:¹

وَالنَّفْسُ كَالطِّفْلِ إِنْ تَهْمَلُهُ شَبَّ عَلَى

حُبِّ الرَّضَاعِ وَإِنْ تَفْطِمُهُ يَنْفَطِمِ

¹ Muhammed ibn-i Saîd el-Busîrî; Hicrî, 608-692 (Mîlâdî, 1212-1296) yılları arasında Mısır'da yaşamıŐtır. Vezirlik yapmıŐtır. Őairdir, muhtelif kasîdeleri vardır. Peygamber SAS Efendimiz'i metheden *Kasîde-i Bür'e*'si meŐhurdur. Tamamı 161 beyittir. AŐađıdaki beyit, *Kasîde-i Bür'e*'nin 18. beytidir.

Ve'n-nefsü ke't-tıfli, in tühmilhu şebbe alâ

Hubbi'r-radâi, ve in teftımhü yenfatımı.

“Nefis süt emen bir çocuk gibidir. Eğer çocuğu süttten kesmez de öyle bırakırsan, delikanlı da olsa süt emmek ister. Ama vakti gelince süttten kesersen, o da artık bu alışkanlığı bırakır.”

Memeye acı sürüyorsunuz veyahut bir şeyler yapıyorsunuz, o sevdiği şeyi terk ediyor.

Binâen aleyh, sevdiği şeyi terk edebilmesi için, insanın azminin kuvvetli olması lazım. Azmi zayıf olan insanlar, şehvetlerinin ve nefislerinin esiri olarak yaşarlar ki, bu yaşayışa Firavun'un yaşayışı gibi bir yaşayış derler.

Onun için Allah-u Celle ve A'lâ cümlemizin muîni olsun, nâsırı olsun, biz de ona halis, muhlis bir kul olarak, onu çok zikreden. emirlerine mutî, yasaklarından içtinab eden bahtiyar kulların arasına girebilmek devlet ü şerefini Cenâb-ı Hak cümle Ümmet-i Muhammed'e, bizleri de nasib ü müyesser eylesin...

*Elâ inne ahsene'l-kelâm ve ebleğa'l-nizam,
kelâmu'llâhi'l- meliki'l-azîzi'l-allâm... Kemâ
kâle'llâhu tebâreke ve teâlâ fi'l- kelâm:*

وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ

تُرْحَمُونَ

(الأعراف: ٢٠٤)

(*Ve izâ kurie'l-kur'âni festemiù lehû ve ensitû lealleküm türhamûn.*) “Kur'an okunduđu zaman, onu dinleyin ve susun, umulur ki merhamet edirsiniz.” (A'raf, 7/204)

Mehmet Zahid Kotku

5 Muharrem 1390 Cuma

14. 03. 1970 - İskenderpaşa Camii

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

SERVER
Kürsü